

שנת שש עשרה עיה"ק ירושלים ת"ו

עקבתא דמשיחא

שבט התשע"ב

או נדברו יראי ה'

ציון מרן
הרש"ש זיע"א
(י' שבט פטירתו)
נראה ליד המזון
רבנו מרדכי שרעבי
זצ"ל

גליון 309

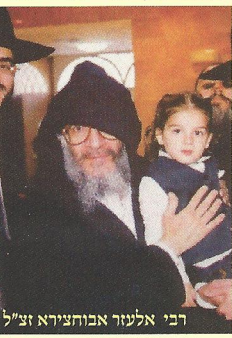
ת.ד 57194 ירושלים

יו"ל בעידודם של גדולי ישראל זצ"ל ויבלט"א

גליון עקבתא דמשיחא

קדושים תהיו!

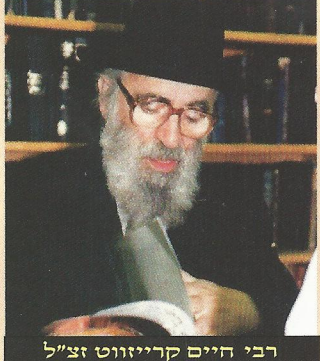
סיפר אחד מגדולי ראשי הישיבות שליט"א: לפני כמה ימים, הגיע אלי אברך בן תורה בעל משפחה חשובה, ודבר עימי על כמה עניינים חשובים, בתוך דבריו סיפר לי אותו אברך, כי האדמו"ר הקדוש רבי אלעזר אבוחצירא זצ"ל החזירו בתשובה, לפליאתי איך החזירו בדיוק בתשובה, הרי הרב לא היה יוצא לתת הרצאות, והשיב לי את המעשה הבא: לפני כעשר שנים סביו ואביו והוא החליטו יחד לפתוח עסק והלכו לקבל את ברכתו של רבי אלעזר לפתיחת העסק, בהגיעם אל רבי אלעזר, היכו בתור זמן רב, לבסוף כאשר נכנסו סביו ואביו הגישו לר' אלעזר את הפיתקא של הבקשה, ובירכסם בברכה והצלחה, ונשקו ידיו וברכסם לשלום. וכשהגיע תורי לא הספקתי להביא לר' אלעזר את הפיתקא. ומיד מצאתי את עצמי בדרך החוזה... בין כל הקהל הרחב שרצה לקבל את ברכתו של הצדיק. הדבר נגע מדוע, מדוע ר' אלעזר לא רצה שאדבר אתו, מדוע לא רצה שאגוע בגופו הטהור, מדוע לא רצה שאנשק את ידיו הקדושות?! לבסוף אחרי שהרהרתי הרבה במעשי אמרתי שאני יודע בדיוק מדוע ר' אלעזר מנע ממני שאגוע בגופו הטהור, ובידיו הקדושות, שכן לדאבוני ולצערני הרבה הייתי פוגם בקדושה רח"ל, ולא שכלתי להבין מה אני עושה במעשי המכוערים, כמה צער גדול ורם אני עושה לאבי שבשמים, שבגללי מתעכבת הגאולה וכל הצרות והמחלות והייסורים רח"ל באים בגלל שאני לא שומר על קדושתו וטהרתו, ובגלל זה ר' אלעזר הקדוש, לא רצה שאגוע בגופו הטהור ואנשק ידיו הקדושות. ואותם ימים שלי לא יכלו לגעת בידיו הטהורות... ובחסידי ה' התחלתי ללכת לשיעורי תורה התחזקתי ונכנסתי לשערי הישיבה ושם ב"ה עליתי ועליתי במעלות התורה והקדושה. ואח"כ הלכתי כמה וכמה פעמים לר' אלעזר הקדוש, ולפלא אלי קבלני במאור פנים מיוחד, וגם נשקתי ידיו הקדושות, וזכיתי לגעת בגופו הטהור. זיע"א.

רבי אלעזר אבוחצירא זצ"ל

אני מפחד מאנחה של אלמנה! - שר החסד הגאון האדיר רבי חיים קרייזווט זצ"ל גאב"ד אנטוורפן!

היהודי המצורע ההוא בקראקא במקום זה תציל אותו.. באותו רגע שהוא גומר לדבר עם ריבונו של עולם, הגרמני פונה אליו ואומר: מה אתה חושב? גם לי יש אשה וילדים ואני יודע מה זה להיחרג ומה זה עושה, ואז הוא אומר לו: ברח! הגרמני ירה באוויר כדי שהגרמנים האחרים יחשבו שהוא ירה בו, ורבי חיים, שהיה אז בחור רץ ליער והגרמנים ירו אחריו אבל היריות לא פגעו בו. זה לא היה סתם גרמני אלא קצין אס. אס. (כל העובדות עד כה סופרו על ידי הגאון הצדיק הגר"א שטרנבוך שליט"א ראב"ד אנטוורפן)

רבי חיים קרייזווט זצ"ל

הוא הבטיח לי עולם הבא... אחד ממקורביו הגדולים רבי זלמן הל"ו אשר במשך שנים לא משה ידו של מתנת ידו של גאב"ד אנטוורפן סיפר: לפעמים היה קורא לי בערב שבת וממש מתחנן אלי שאלווה אותו אל הבנק, אני משמש כאפוטרופוס של יתומים, ואני חייב להעביר אליהם כספים. הם הינם יכולים להמתין עד לאחר השבת, נימק. באותם מקרים הוא היה נוהג להבטיח לי עוה"ב, עם אכן אלווה אותו.

אני מפחד מאנחה של אלמנה הוא היה לומר לי: למוסדות התורה כבר היה מי שידאג, אבל מי ידאג לאלפי האלמנות והיתומים? לא אחת הוא היה אומר ברתת: אני מפחד מאנחה של אלמנה.

החפץ חיים נראה לו בחלום פעם הוא ספר לי שראה את מרן החפץ חיים בחלומו והוא מבקש ממנו כסף. הוא יתפלא על כך. בסוף נודע לו על נכד החפץ חיים שהתגורר בבני ברק וזקוק לחתן או ילדיו, והוא אכן חיתן את כל ילדיו.

דבר אחד הצליח הרב להסתיר... למרות קרבתו אל הרב ברוב שעות היממה, סוד אחד הצליח הרב להסתיר אף מ' זלמן הסוד הזה נודע לו רק לאחר פטירתו. הרב היה טרוד מאד בעסקי הצדקה, עד שלא הצליח להתרכז בלימודו. לצורך כך הוא שכר דירה מחוץ לאזור היהודי, ושם היה יושב במשך שעות ארוכות יחד עם ספריו והוגה בהם בהתמדה נפלאה. במשך כל חייו הצליח הרב להסתיר עובדא זו אפילו מבאי ביתו הקרובים.

על היהודי היה תלוי גזר דין מוות משמים פעם היה עשיר אחד שהתבטא בעזות מול הרב באמרה: אין אני זקוק לזכויות. הדברים מאד כאבו לרב. אם הוא טוען שאין לו כסף, ניחא, אבל שיהודי יצאיר שאינו זקוק לזכויות בשמים? היתכן? זמן קצר לאחר מכן מצא האיש את מותו על סיפוני של מטוס שיתרסק. התבטא אז הרב ואמר: התרסקות לא הייתה עונש על מעשהו. על היהודי היה תלוי גזר דין מוות משמים אלא שהעניקו לו סיכוי להציל את חייו כי הרי צדקה תציל ממוות, והוא ברוב היירותו לא ניצל את אותה הזדמנות.

מדוע נהג לישבת בהתנוות עד שעה מאוחרת הגאב"ד זצ"ל היה עומד על המשמר להגן על העיר מכל פרץ רוחני. הגר"א שטרנבוך סיפר פרט נפלא: עד לימינו האחרונים היה נוהג לישבת בהתנוות עד לשעה מאוחרת, הוא הסביר זאת שבשנים הראשונות הוא היה נאלץ לישבת עד הסוף, כי בנוכחותו לא העזו לפרוץ את גדריו הצניעות, ואילו בשנים המאוחרות כאשר גזרי הצניעות כבר היו מתוקנים, הוא כבר לא רצה לפגוע בעליו השמחה, שיתמחו על הליכתו המוקדמת. זה היה שילוב מדהים של עמידה על גזרי הצניעות מתוך אהבת ביתו ישראל ומידות נפלאות. זיע"א.

אלו דברים שאין להם שעור גאונותו האדירה של גאב"ד אנטוורפן רבי חיים זצ"ל ידועה ומפורסמת היא לכל. אולם אנו נתמקד כעת בעשיית החסד המדהימה שלו אשר קשה להשיג מדה כזו של חסד שהייתה נטועה בו החל משחר נעוריו, והתעצמה יותר בעקבות שיחה מעניינת שהיתה לו עם מרן הסטייפלער זצ"ל. היה זה בתקופה בה היה חולה קשה והמצב החמיר עד כי הרופאים נואשו מחייו, הוא סיפר זאת לסטייפלער על חוות דעת של הרופאים והרב יעץ לו אז לעסוק בהכנסת כלה. כי הרי באלו דברים שאין להם שעור שאנחנו אומרים מדי בוקר, הכנסת כלה כתובה בין בקור חולים להלוויית המת, הדינו היא תציל אותו... ומני אז הגביר עוד יותר את עיסוקו בחסד עם הדגשה על הכנסת כלה. עד שלא היתה כלה מכל העולם שבקשה ממנו עזרה הוא לא נתן לה נתנית גדולת. כאשר מדובר בסכומים עצומים, ממש בלי שעור.

רקד ברחוב לאחר שהיתן ילד יתום הוא סייע ליהודים בכל אתר ואתר, וגם חיתן מתחילה ועד סוף ילדים של גדולי תורה. לא רק שעסק בחסד אלא שהחסד היה ממלא אותו שמחה עצומה. הוא היה ממש מלא שמחה. כך הוא רקד ברחוב אחרי שחיתן את הילד האחרון שהיה ממשפחה של יתומים שהיו נכדים של אחד מגדולי הדור החשובים ביותר זצ"ל.

מינו לו שומר שלא יחלק בדרך את המשכורת פעם עסק שידוך לגביר גדול הרוויח דמי שדכנות מופלגים כשה מאה אף דולר. מה נאמר? בתוך חצי שעה כבר לא נשאר זכר מהכסף הענק הזה... מיד עשה כמה טלפונים וחלק את כל הכסף... היתה לו שמחה עצומה מהעיסוק בחסד. הרי הוא היה רב ראשי, והיתה לו משכורת מנובדת כראוי. זאת היתה משכורת ממשלתית. והוא חילק אותה עד הסוף. ראשי הקהילה היו מתחננים בפניו שלפחות עד שיגיע הביתה לא יחלק את כל הכסף... וכל זה לא עזר, עד שמינו לו שומר שהלך אתו הביתה... זה פלאי פלאים. לא היתה לו שייכות עם כסף.

אתם לא יודעים שזה שתיים בלילה?! פעם בשתיים בלילה הוא העיר מישו, גביר גדול מהעיר. זה התפלא בקול: 'הרב, אתם לא יודעים שזה שתיים בלילה?! מה ענה לו הרב: נו, אני יודע. גם אצלי שתיים בלילה. אבל יהודי צריך עזרה.

ריבונו של עולם רצוני לגבית חוב... הוא ספר פעם כי הרשעים הגרמנים הוציאו אותו לשדה. זה הפך לאחור שגילו אותו ואת חבריו, ולקחו אותם כדי להרוג את כולם ביריות. ואז הוא אמר, כך סיפר לי בעצמו: ריבונו של עולם איך רוצה לגבות חוב. ומה היה חובו? שהיה בחור בקרקוב, היה שם יהודי שהיה חולה וצורע שאיש לא טיפל בו ולא היה לו איפה להיות. הוא שכבר בהיותו בחור היה בעל חסד בלי גבול, לקח אותו אליו, נתן לו לישון במיטה שלו כאשר הוא שוכב על הרצפה וגם טפל בו בעצמו, על אף הסכנה ברגע נורא זה, כאשר הגרמנים עומדים מולו עם הרובים בשרה הקטל, פונה רבי חיים לריבונו של עולם, ואומר במילים האלה: ריבונו של עולם אני נותן לך את הזכות הזו, של הצלת

ובדור יתום זה אשר החושך יכסה ארץ, וכמה צעירים רבים אשר נפלו בעמק הבכא אף כאלו עם כל לבושם הישיבתי או החסידי, אשר במסתרים בוכה נפשם על לילות החושך העוברים עליהם בטינוף עינם ומכשירי הטומאה וניבולי פה והלאה רח"ל. ומחפשים דרך איך להציל נפשם מודת שחת, כעת הזמן בימי השובבי"ם למסור את הנפש, ולברוח מגע זה מכל חבר רע וכלי משחית כבורח מן הכבשן, כי הם הם האויבים הגדולים לאבד לאדם שני עולמות. וימינו פשוטה לקבל שבים!

מיום עמדי על דעתי ביקשתי מומך רבש"ע שאם אפגום במשהו, אעקר מהעולם!

~עובדות פלא נוראות על הרבי הקדוש הבלתי נשכח האדמו"ר רבי משה מרדכי מלעלוב זצ"ל~

איש. גם לא בל"ג בעומר. אבל הרבי הודיע לקהל חסידיו כי הוא יוצא למירון. כל הנסיגות להניע אותו מהמסע המסוכן עלו בתוהו. מכיוון שנסע, יצאו איתו יותר ממניין יהודים מחסידי המועטים שידעו כי גם

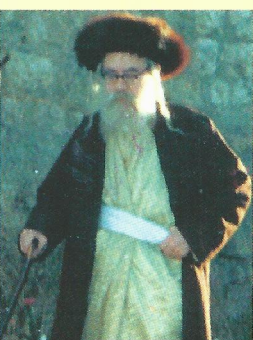
ישן על המדרגות בציון רבי מאיר בעל הנס באירופה משתוללת מלחמה, ארץ ישראל מנותקת מהמרכזים היהודיים העיקריים, ויהודי ירושלים לא יודעים מה מתרחש. אולי הגיעו

אם לא הפאות הנכריות של נשים חרדיות

מזמן היה משיח צדקנו בא לגאלנו!

~מדברי האי תנא ירושלמא הגה"ק ר' בנימין רבינוביץ זצ"ל~

אהר המעכבים הגדולים של הגאולה... מעשה ביהודי שדבר עם הגה"ק ר' בנימין רבינוביץ זצ"ל, ובתוך השיחה דיבר ר' בנימין בענין ביאת משיח צדקנו, ושעלינו לחטוף עכשיו כל מה שאפשר לעשות

רבי בנימין רבינוביץ זצ"ל

נחת רוח להשי"ת, כי כל הדורות וכל העולמות ממתנינים על כל פעולה טובה שלנו. נענה אותו יהודי ואמר, שאם לא היו קיימים אותם רשעים הרודפים את שומרי התורה והמצוות אזי בוודאי כבר מזמן משיח צדקנו היה מתגלה לגאלנו. וכך האריך אותו אדם לדבר בענין זה, שהכל נגרם ע"י אותם הרשעים שלוחמים נגד שמירת התורה והמצוות רח"ל.

נאנח אז הגה"ק רבי בנימין ואמר בכאב רב אל אותו הודי: "ואני אומר לך, שאם לא הפאות הנכריות של הנשים של שומרי התורה והמצוות, אזי היה משיח צדקנו ממזמן מתגלה לגאלנו! שמע לדברי, ותפסיק להטיל ולהשליך הדבר על הרשעים, דע לך, כי הדבר לא תלוי בהם, אלא עלינו לדעת שהדבר תלוי בנו, כי כל השתדלות שנשתדל ונפעל להסיר את הפאות וה"פרועות" (רבע פאה), ולקיים את מצוות כיסוי כראון השי" בצניעות, היא זו שתקרב את הגאולה!"

מה הבשויות המשמחות שהיו בפני בעת משה הספד שנערך בהלוויית ר' בנימין, סיפר הגה"צ ר' אברהם יצחק אולמן שליט"א חבר הבד"צ, כי בשנים האחרונות היו רואים על רבי בנימין זצ"ל את גודל השמחה שהיה לו בכל פעם ששמע על נשות ישראל שהסירו את מצוות כיסוי הראש עם מטפחת כראון השי" בשלמות. והיה ר' בנימין זצ"ל מבשר לי בשמחה גדולה, השמעת? אין אנטוורפן האט מען אויסגיטאן שייטעלך! (הסירו פאות באנטוורפן), בלונדון הסירו פאות! במאריקה הסירו פאות! הרי זה מסמני הגאולה! מי חשב ומי תאר לעצמו שבשנים אלו יתעוררו נשות ישראל לחזור לקיים מצווה זו כראון השי"?! זהו בוודאי דבר עליון שנשפע מלמעלה.

ע"ד ט"ו בשבט תמצא שידוך... העיד בפנינו בעל העובדא: בחודש חשון תשס"ב באתי לפני רבנו הגה"צ ר' בנימין רבינוביץ זצ"ל, ושחתי לפניו שאשתי הולכת עם מטפחת, אבל אני מחפש שידוך לבני, ואיני יודע האם לדרוש רק מטפחת, או להסכים על רבע פאה? מיד פתח פיו הקדוש בדברי חיזוק באומר: "וכי בזמן כזה, אשר בכל יום ויום שומעים על יהודים נוספים שזכו להתחיל ללבוש כיסוי הראש כראון הבורא רק עם מטפחת בלבד, בלא שום הוספות ורות, תסכים בשידוך שתוסיף הוספה כל שהיא מלבד המטפחת? הרי כעת הזמן שכל מי שרוצה יכול להתעלות יותר בכיסוי הראש בצניעות?" כשהפצתי בו, עד מתי להתמתין? נענה ואמר: עד ראש חודש שבט. ולפתע הגביה ראשו והביט בעיניו הקדושות כלפי מעלה, והוסיף ואמר עד ט"ו שבט! והיה לפלא! וכאשר הגיע ראש חודש שבט עלתה נשמתו הטוהרה השמימה, וכשהגיע ט"ו בשבט, בעיצומו של יום, קיבלתי הודעה על שידוך שמסכימים לכסות ראשה רק עם מטפחת! ואכן השידוך נגמר בשעט"מ למז"ט!

מה, הוא רצה לעכב את הגאולה?... שבע לפני פטירתו שמע הגה"ק ר' בנימין על כמה אנשים הרוצים לבטל כנס בענין הסרת הפאה, מפני שסוף כל סוף חלק מן הציבור החרדי הולכות בכך ועוד טעמים. או אז שלח ר' בנימין למסור להם בשמו: "כדעו, כי כל אלה המפריעים להסרת הפאה, ולהתעוררות בקיום מצות כיסוי הראש עם מטפחת הם מעכבים את הגאולה!" - וכשנודע לו על אחת הנשים המחזקת נשים לבגד הפאה ה"כריה" למטפחת ויהודי נכבד ניסה להפריע לה בפעולותיה, נזעק רבנו בנימין ואמר: מה הוא רוצה, לעכב את הגאולה? והוא הגבר אשר עודד את ההידור בצניעות בלבושת השאל וזכורתו אלפי נשים צדקניות הולכות בכך, (אם כי עליו להודיש את דברי מרן הגה"צ רבי יהודה מועלם זצ"ל אשר זמן מה קודם פטירתו חיזק מאד את ההידור בליבושת השאל רק הדגיש שיהיה הכל בישוב הדעת ובצורה מכובדת - וכן רבינים חשובים מתפעלים מהסגנון שגורמות אותן צדקניות ומלבד שיהיה בהסכמת בעל) אשרי אותן המוני נשים צדקניות ההולכות בעז ובגאון במטפחת צנועה ובגדים צנועים. ואילו השמלות הקצרות והבגדים הצרים (אשר הם נשנות רח"ל) הינם כל ביאה וכל ימצא בביהם. ואילו המחמירות והולכות בראה אשריהן ואשרי חלקן לנצח. חזקו ואמצו כלל נשות ישראל כל אחת לפי יכולתה, כי כל עתיד הדור תלוי בידיכן.

ידעו הערבים תושבי הסביבה את הרבי, ועם בוקר השבת הגיע המון פורעים מוסט אל שערי האחוזה ודרשו לפתוח להם את השערים. הערבים שהתקלו השמיעו קריאות מקפאות של "איטבה אל יהוד" ונופפו בחברות שלהם. מעט האברכים שהיו עם הרבי נמסו מפחד. והערבים שדרישותיהם כי יפתחו את השערים לא נענו, הללו כבר החלו מכים על השערים בניסיון לפרוץ בכוח. לא היה קשה לתאר מה יקרה אחרי שיפרצו. הרגעיים היו נוראים. הכל כאן ידעו כי הם בודדים וחסידי ישע בלב איזור ערבי עויין. אין למי לפנות, אין את מי להזעיק. מכיוון שכן חשו כי לא נותרה להם ברירה אלא להפריע את הרבי שישב אז עטוף בטלית בחדרו שבקומה מעל הציון ויסק בעבודתו, ולבקשו שיתפלל. כמה אברכים עלו אל הרבי, ומשמעו במה דברים אמורים יד למטה ושם פעמיו לשער המוגף. לחרדת האנשים שעימו ניגש לפתוח את השער. הכל התחלחלו, אבל התרחש דבר מה שלא מן עלמא הדין: הרבי יצא אל כנופית הפורעים החמושה בחברות ונתן בהם עיניו. וראה אז פלא, הפורעים שראו את הרבי היהודי עומד מולם נתקפו אימה ופחד, ונפוצו לכל רוח. "כי שם ה' קרא עליך ויראו ממך".

הרה"ק מלעלוב זצ"ל

מי להזעיק. מכיוון שכן חשו כי לא נותרה להם ברירה אלא להפריע את הרבי שישב אז עטוף בטלית בחדרו שבקומה מעל הציון ויסק בעבודתו, ולבקשו שיתפלל. כמה אברכים עלו אל הרבי, ומשמעו במה דברים אמורים יד למטה ושם פעמיו לשער המוגף. לחרדת האנשים שעימו ניגש לפתוח את השער. הכל התחלחלו, אבל התרחש דבר מה שלא מן עלמא הדין: הרבי יצא אל כנופית הפורעים החמושה בחברות ונתן בהם עיניו. וראה אז פלא, הפורעים שראו את הרבי היהודי עומד מולם נתקפו אימה ופחד, ונפוצו לכל רוח. "כי שם ה' קרא עליך ויראו ממך".

ז' צדיק אותו בכלל?... ליל שבת קודש, י' בכסלו תשכ"ד. הרבי יושב ב'טיש' בבית מדרשו בתל אביב, שקוע בשרעפיו. ניכר היה בעליל שהרבי מתוח ונסער מתמיה, פניו מאדימים והוא מטה עצמו לאחור. לפתע שואל הרבי שלא מן הענין: "מי צדיק אותו? מה היה חושב? הוא מנהיג את העולם?". לא הבנו את כוונתו הקדושה של הרבי ולמה ירמוז מילותיו. "מה הוא חושב?", חזר הרבי ושאל, ולפתע פרץ במין צעקה: "וכי הוא מנהיג את העולם? הצדיקים מנהיגים את העולם! והיוו בעינינו לפלא גדול. הבעת פניהם של הסובבים העלתה ארשת תימהון. אף אחד לא הבין בשל מה יצא הסער. רק במוצאי שבת התבררו הדברים, כשהגיעה הידיעה על הירצחו של הנשיא ג'ון קנדי בליל בלל בלד. למחרת נבדקו הדברים והתברר דבר מופלא: נשיא ארצות הברית קנדי נרצח באותו הרגע בו הכריז הרבי בשולחנו: "מי צריך אותו בכלל?..."

שלושת הערבים מתו אחד החסידיים, סוחר קרקעות ותיק, נפל למשפט קשה. נגדו עמדו מצד התביעה שלושה צעירים ערבים שגמרו ואומר להעיד עליו ולהרשיע אותו בעדות שקר לפיה הגיש בכיכול הצהרות כוזבות. בטרם נערך משפטו, פנה האישי אל הרבי ושח לו במר ליבו על צרותו. כשמוע הרבי את הפרטים, נענה ואמר: "אל דאגה, עד שיערך המשפט כבר לא יהיה מי שיעיד". באורח פלא, עוד בטרם נערך משפטו מתו שלושת הערבים הצעירים. אחד מהם שם קץ לחייו, השני נהרג בתאונה דרכים קטלנית והשלישי מת ממחלה קשה. מחמת חוסר הוכחות להרשעתו, זוכה האיש במשפט בכל.

אין זכר למוחלה הימים ימי סתיו של תשל"ז. אחד מתלמידי השיבה במגדל העמק התלונן תקופה ארוכה על מחושים קשים בבטנו. בבית החולים אובחנה ע"י הרופאים דלקת חריפה כבולת והמליצו לנתח. ראש השיבה נטל את האבא והילד המודאגים ונסע עמם לבני ברק אל הרבי כדי להזכירו לפניו. "האם אתה לומד גמרא?", פנה הרבי אל הילד בשאלה. הילד הנהן בראשו בחיוב. "אם אתה מקבל על עצמך ללמוד גמרא בהתמדה ויראת שמים", אמר לו הרבי, "איך זקוק לחזור לבית החולים. שחזור לישיבה ובעזרת ה' המחלה תחלוף ותשוב לבריאות". האב, שהשג לבריאותו של הילד, חילק לתשובת הרבי, ועמד בתוקף על דעתו לאשפזו בבית החולים. הוא החזיר את בנו לבית החולים ביום המועד לניתוח, ערכו לו הרופאים סדרת צילומי רנטגן נוספים לקבוע סופית את מצבו. כשבדק הרופא את הצילומים, השתנו לפתע גווני פניו וכולו היה אחוז תימהון. אין ניתוח. הילד זכר למה שהיה והמחלה נעלמה, זצ"ל.

קטעי שמעות, אבל איש אינו מעלה בדעתו מה באמת מתרחש. הרבי הקדוש רבי משה מרדכי מלעלוב זצ"ל, היה אז עדין אברך בן פחות מארבעים, יושב בחדר קטן בירושלים ומתייסר. הוא מקבל על עצמו תעניות, הוא יודע היטב מה מתרחש, יום אחד החליט כי כל מה שנעשה אינו מספיק. הגזירות ניתכות, יהודים נטבחים. הרבי קם ונטש את משפחתו, שלא אחת הייתה רעה ללחם, ונסע לטבריה, לקבר התנא האלוף ר' מאיר בעל הנס. כאן שהה כמה שבועות, כאשר הוא ישן על המדרגות, לא לאורך מדרגה אלא על חודם. הרבי מרעיש עולמות, אבל יודע כי הגזירה אינה מתבטלת. יום אחד הוא קם ונסע למירון לקבר התנא המרגיז ממלכות הרשב"י, מירון היתה אז בלב אזור ערבי ומצב הביטחון כבי רע. הרבי הסתגר כאן והתפלל. במקום שהה יהודי חסידי שנודע וצבבור כרבי יוס'ל טורנר שגם הכיר גדולי עולם והיה מקורב לרבי הקדוש מבעלז זצ"ל. הוא עקב אחרי התלככותו של הרבי. יום אחד הוא צפה ברבי שמשטח על אבן הציון ומדבר אל בוראו: "אני מבקש ממך ריבונו של עולם שתבטל את הגזירה". "ואם תשאל", הוא ממשק, "בזכות מה אני עומד ומבקש. זה בזכות בזכות זה אני מבקש".

"ברגע זה הרגו הרשעים את הרבי מרדומסק ר' יוס'ל עמוד אש. רואה ונבהל. הוא פונה לרבי, שמסביב לו טיב הדברים: "ברגע זה הרגו הרשעים הנאצים ימ"ש על קידוש השם את הרבי מרדומסק (שלרבי היה קשר רב איתו מהימים בהם היו בפולין), לפני שעלה לשמים הוא בא למירון. זה היה העמוד האש שראית". כך דברים כפשוטם. ר' יוס'ל טורנר נבהל. הוא כמובן לא ידע - ולא יכול היה לדעת - כי הרבי מרדומסק נרצח על קידוש השם. לימים בירר מתי הרגו הרשעים את הרדומסק'ו, והתברר כי זה היה באותם הרגעים ממש בהם הופיע עמוד האש במירון.

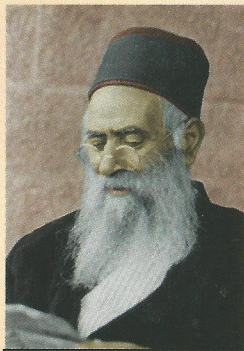
עצרת את רומל באותם ימים שהיהודים שארית הפליטה בארה"ק חרדים היו לגורלם, כשהיה חשש יותר מסביר שהגנרל הנאצי עושה את דרכו לארץ הקודש. ובכל פעם נעשה הרבי פעולות שונות לביטול הגזירה. באחד הפעמים הרבי הסתגר בקיסיון צר ברחבת הכותל במשך ארבעים יום, להפציר בתפילות לביטול הגזירה הנוראה. מן יום הארבעים, פנה הרבי ועלה מירון, להשתטח על קברו של התנא האלוף הרשב"י. הרבי קרע שערי שמים בתפילותיו. ולא פעם ולא פעמיים אמר את המשפט הבא: "אני עצרתי את רומל (המצביא הרומני) מהליכנס לארץ ישראל". (המובן היו עוד צדיקים וכל אחד פעל מה שצריך)

בפינה זו טבל התנא האלוף הרשב"י... שם במעייני מירון, הבחין אחד מבני לווייתו של הרבי כי הרבי בוחר לו תמיד פינה מסוימת לטבול בה. הדבר עורר את סקרנותו. לא יכול היה לכבוש את פוליאנו ופנה לשאול את הרבי לפרש הדבר, "אכן, לא לחינם אני טובל במקום ההוא", השיבו הרבי, "בפינה זו טבל התנא האלוף ר' שמעון בר יוחאי, שעה שקם ויצא מן המערה". הרבי ירד לשער הציון וכל הפורעים ברחו בימי המחלמה הקשה שהשתלה בארץ. אלה היו ימים קשים. הדרכים לגליל שממו, מלבד אולי פה ויש כמה יהודים בודדים מצפת. הסכנות והיו בגדר של קרוב לוודאי, כי הפורעים שלטו בכל. בוודאי בדרכים. ודם יהודי היה רח"ל כלא נחשב בעיניהם. בציון במירון לא היה

הפקחים האמיתיים! – הגה"ק רבי בן ציון חזן זצ"ל!

לפנינו משל נפלא אשר כתב הגה"ק רבי בן ציון חזן זצ"ל תלמיד חבר למרן הגב"ק חי זיע"א. משל זה הביא בהקדמה לקונטרס בו כתב דברים חוצבי להבות אש בחומרת פגם היסוד, והזויות אשר האדם צריך לנצל את ימיו בעוה"ז לתקן את אשר שיחת, ולברוח כמו מאש מכל דבר היפך הקדושה. משל זה יופנה בעיקר לבני הנעורים והללו אשר מתלהבים מאור הזרקורים, וחושבים כי במקומות הכל

משל לאיש אחד עני ודל בגדיו קרועים לקרעים ופניו דלים ורעים יושב בפתח עניים, למקצועות המשכן בירכתיים, ולפניו מיני פרות תאוה לעינים, כעץ שתול על פלגי מים, והוא כאלו תארוג על אפיקי מים, ידי למכור להולכים ושבים, נערים ושבים, ואין פונה לראותו, כי עלתה צחנתו, וכקטן כגדול, נשארם רעבים מחוסר כל. והנכנס שבהם באו אצל זה, העני המאוס והנבזה, וקרא זה אל זה, הראית איש כזה? חכמה מפוארת בכלי מכווער, לשון המדברת אמרי שפר, נאכל הפרי ואת הקלפה נרוק לעפר. וקנו מפריותיו הנחמדים, המתוקים מדבש ונופת צופים, והכסיל בחושך הולך, גבה עיניים ורחב לבב כמו מלך, כראותו אותו, בלבבו בזה אותו, ואל נאמו בעיניו, יען הביט אל מראהו ואל תואר פניו, ולא פנה לפירותיו הנחמדים, כדי להבחין הבנים מהעבדים, וחמק עבר, וכה אמר, סחור סחור לכרמא לא אקרב, ולא אדע בן ביש זקב, והולך לסבב בשוקים, וי רוחו ונפשו לפירות משתוקקים, הולך ובא אותה הנה ואחת הנה, אצל הסוחרים הגדולים אולי ימצאנה, ומצאנה איש אשר רוח לו, והפלא ה' חסיד לו, ושאלו שאל האיש, לזה הכסיל וכן מביש, מה לך פנה בשוק הסוחרים?

רבי בן ציון חזן זצ"ל

כבר לקחום המשכילים. זאת ועוד אינו בער, עם זקב ועם נער, גדול וקטן, יחד עשיר ואביון אשר לא ישמע לקול מורים, מחברי חיבורים מחכמים. והנמשל ממילא ידוע, וכל משכיל בא ישתעשע, ולפתי וסכל בבלו נוגע, כמו פולח ובוקע על כי נעלם ממנו משאר"ל קבל האמת מכל שפה, כי לפעמים

~ מכתבים ותגובות ~

לכבוד ידי"ו הרב שליט"א. הבטחתו ונושעתו: ביתו היה לה איזה עיכוב עם איזה שידוך מסוים וקיבלתי על עצמי שאם אושעו ישתדד ענין השידוך אחרים 52 על עבר עקבתא דמשיחא וראה זה פלא כל ענין השידוך סודר על הצד הטוב ביותר שיכול להיות בסיעיתא דשמייא מופלאה. מצ"ב ב"ן ש' והי"ד שתוכו להמשיך להפיק את אור התורה הקדושה והצניעות בקרב עם ישראל אמן. ה.פ. דוממה ירושלים.

לכבוד עקבתא דמשיחא אחדש"ט וכו"ט"ו. ברצוני ליידע את הציבור עם מעשה שהיה עם הרבנית הדגולה בת שבע אשתו קנייבסקי ע"ה. פעמים רבות התפעלנו מגדולתה שהורידה את הפוני (חתיכה קטנה מאד של פאה) שהיה מתחת לכובע כסיו הראש ומרן הגה"ק קנייבסקי שליט"א שרף כדי לבער את פאות העי"ו. כיוע. כך גם מסרו לי מספר מוכרי פאות שהפאות עשויות מעי"ו רובם ככולם וגם אלו שלא עי"ו ישנם תערובות של עי"ו בנ"ל. הרבנית קניבסקי ע"ה העריכה מאוד את כל הנשים והבחורות שקיבלו עליהן לשלם כסיו ראש. לא אחת סיפרה לי אחת מבאי ביתה שהרבנית הייתה בעצמך מאוד על מי מהקרבנות אליה שלא שמות כסיו ראש אלא פאה. לכן אני קוראת מעל העלון הנפלא הזה שכל אשה שתוציא את הפאה הארוורה ותשים כסיו ראש לעי"ו הרבנית, היא וכמוכן כל גדולי ישראל בטוח יעמדו בתפילה על כל אחת ואחת, ולסוים ברצוני לספר מקרה שקרה עם אשה שהייתה דבוקה בפאה ולא נאקה וקיבלה על עצמה כסיו ראש, ונפקדה בתאומים לאחר 15 שנים בלידה קלה והריון ספונטני ממש התפעלות הרופאים שלא האמינו. הומכת לזיכוי הרבנים. ח.ג.ש. ב"ב.

ל"ל העלון הקדוש עקבתא דמשיחא מוכה הרבנים. הריני לעורר את הקוראים הנכבדים על מקרה מופלא שאירע

השיער ומה לנו לחקור ארבע דורות אחורה כיצד נהגו הזקנות השונות בבלויות הרחוקות. לטענתו: החיים היום זה לא מה שהיה פעם! פעם כשהיום היה מחשך אנשים היו מסתגרים בביתם ומתכוננים לשבת הלילה, וכשהיו צריכים להגיע מעיר לעיר אז היו צריכים להכין את העגלה עם הסוסים. החיים היום זה לא מה שהיה פעם! נקודה. החיים יש חשמל ותורה לקל יש גם רכבים ומסופק אותו כותב וטוען והפעם בטון גבוה ובניסוח חדש החיים פעם זה לא מה שהולך היום! פעם כדי לכסות את הראש שיצאה צריכה עקרת הבית לבקש לה שאריות בד פעמים שמצאה לעצמה שאריות נאות אך פעמים ולא עלה בגורלה רק אי אלו שאריות פשוטות עד כדי עלובות... כך חיו פעם... אבל החיים! היום! לא צריך בכלל את כל הכאב והאשמה הזה למה להתבוזת... ד"ר, לא עוד לביזיונות צריך להרים את הראש וללכת בקומה זקופה עם ראש מורם (הכה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים... בראשית י"א, ד) ע"כ דברי יצה"ר. אוי לנו שככה עלתה בימינו סילוף התורה רח"ל באו נערים ויחללו הגענו למצב נורא של "יראי חטא ימאס". וכבר אמר החכם: (צמח צדיק כ"ז, 80) הרוצה להסתיר האמת והרוצה להסתיר השקר – ייגע הרבה. שמע בני מוסר אבין כי ליות חית הם לראשך בני ש דרך ישר לפני איש בני אל תלך בדרך איתם ואל תישו תורת אמן וענקים לגרוהותיך אם יפתוך חטאים אל תבא ואחריתך דרכי מוות מנע רגליך מנתיבתם. הכותב בכאב, מסעוד תרג'מן באר שבע.

בניו עם משפחה שנוהגים בביתם להקפיד על כסיו ראש מלא אך השידוכים בוששו מלהגיע, אובד צעות פנה אבי המשפחה אל מרן הגה"ק קניבסקי שליט"א שהפנה אותו למרן הרב שטיינמן שליט"א. לאחר ששמע הרב את הסיפור אמר להם לא להתפשר ולהמשיך לחפש אך ורק שידוך עם משפחת וב"ה כל ידיהם בנז בתים לתפארת וילדיהם מוצלחים מאוד וחי רצון שנוכח לשמור את הצניעות באמתגאולה אמן. בהערכה ובהוקרה י.ש.ר. ב"ב.

לכבוד הגליון היקר והנפלא "עקבתא דמשיחא" הי"ו. אפשר לומר על לעלונם ק"ל שהו הצו האלוקי ממש לפני ביאת משיחנו להתחזקות בענייני הקדושה והטהרה בישראל, יהיה רצון שנוכח בב"א. אשתי סבלה במשך שנים מגורנה של כאבי ראש כתופים, ונדרנו שאם יצליח הטיפול שעשתה נתרם לעלון סך 100 ש"ח וב"ה הצליח ועתה מרגישה טוב, וכן אנוכי סבלתי מכאבים כמה חודשים יעצב בזנב ולאחר בדיקות של ראש כתופים, ונדרתי שוב אם יצא הכאבים אחרים עוד 100 ש"ח לעלונם. וב"ה הכאבים נעלמו כללי. הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו, רופא כל בשר ומפלא לעשות ברחמינו המרובים. יהי רצון שתברכו מן השמים בכל הברכות הכתובות בתורה. בברכה, קצאב יוסף. אשדוד.

עוד ק"ל אם תוכל ליידך במה לכתוב זה כמו שהוא, שומע שמו"ץ בני החתום יתורם נחרדו וביאו בשבעות האחרונים מאמר פרי עטו של אחד הכותבים בגליון מסוים. גליון נכבד היוצא מעת לעת ובו משא ומתן וחיודשי תורה והפעם לדאבוננו גילה פנים חדשות בתורה שלא כהלכה. הכותב הנ"ל המכנה את עצמו בשם "אחד מבני החבורה אופקים". הרחיב לנו "אופקים" חדשים בנושא של כסיו ראש לנשים ולטענתו תם עידן המטפחות המכסות את

בשורה משמחת לציבור בני התורה! לקראת ימי השובבים" הק"י יצא לאור קונטרס "הרב פמיות" ובו יבואר שגב מעלתה של קריאת שמע שעל המזיזה להכרית הקוצים ולהרחיק המזיקים. על פי דברי האלוקי רבינו האר"י ז"ל "ונבאר סוד גדול נעלם ונפלא עד מאוד לתקן נשמות של אדם, כדי שיצא נקי וטהור מזה העוון". פרי עין חיים דרושי ק"ש שעה"מ מיועד לאברכים בלבד!! בעידודם של גדולי ישראל, לזיכוי הרבים במחיר הקרן של 15 ש"ח בלבד כולל משלוח יתין להשאר הודעה בטל 5402409-076.

לכבוד עורכי העלון עקבתא דמשיחא שלום רב! אני רוצה להודות לכם על העלון שלכם אשר מחזק את ליבות ישראל לאבינו שבשמים. בעקבות הקריאה המרובה בעלונים והספרים שלכם התעוררתי לכתוב ספר בנושא של "הפאה הנכרית", הספר הוא קובץ של כתשעים סיפורים אמיתיים של נשים שהחלימו מפאה לנטפחות וראו ישועות גדולות ממש "שינוי הטבע". שם הספר "קבלתי על עצמי... סיפורים לשולחן שבת". ניתן להשיג את הספר בטלפון: 0547-723830.

שובבי"ם תשע"ב. מעשה נורא שסופר בעת רעוא דעוין לתוספת שבת פ"ו שעות ע"ב במיה"ד נחלת יעקב ירושלים ת"ו. ע"ה הפקה"א הרצ"מ וילבארג שליט"א בזה"ל: ...נסתפקת אם לספר דהרי אין לך יפה מן הצניעות... בחור מעדות המזרח, שעד לגיל בר מצוה, נתקשה מאוד מאוד בלימוד, היה חוזר על קטע גמרא עשרות פעמים, ומיד היה שוכח, ואם היה מקבל במכתב 30 אחוז, היה זה בבחינת יומא טבא לרבנן. ביום מן הימים, אינה ה' לידו אחד מן הספרים הקדושים, ושם ראה שאחד מהמעלות של שמירת העינים, שזה מביא גם לזכויות, וקובל על עצמו שמירת העינים בתכלית, עד הסוף, והבחור הזה שהוא יקר מאוד מאוד, בקי היום בתלמוד בבלי וירושלמי ישר המון במכתב מחט! וחזר על ששה סדרי משנה מאה ועשרים פעמים! ובאמתותו היתר הוראה! הלכת לבדוק את המעשה הזה, והנה אמת נכון הדבר ללא שום גזמא! רבותי, זה מעשה של תשע"ב!

לרפואת הגאון הגדול רבי יעקב חי בן מרגליות. צבי בן יובד לרפואה שלימה. לזווג: אריה אלהן בן אסתר, מרום בת רחל, אורית בת חילדה. רפוא"ש והצלחה במעשה ידעתם וללדיהם: משה בן רחל ורעייתו, חלל בן מרים ורעייתו, הלל בן רבקה ורעייתו, חנה בת מרים, ברוך בן מרים ורעייתו.

הבטחה של ה"חסד לאברהם"
דע כי הלושב שק ומתפלל לפני יתברך ושואל ממנו שאלתו קורעין לו גזר דינו ומבטלין כל גזר דין שבעולם כבא סוגלת בבישת השק ואין תפלתו חוזרת ריקם.

"כל הימים שצריך להתאמץ תמיד להעלות בירורי הנניק שפנול בין הקליפות וזהו ענין השק שלבש יעקב העליות הנניק מעמקי הקלי וכמהו כן בניו אחרינו צריכין לעשות. (תפארת שלמה)

"ועיקר השק, כנראה מרבינו האר"י ז"ל, הוא מה שנעשה משערות עינים" (טהרת הקודש)

"ענין השק הוא תיקון גדול לתשובה כי מכניע בזה ד' מאות קליפות במגן שק, ומוריד האירה מד' מאות עלמין דכסופין" (קהלת יעקב)

נשארה כמות מצומצמת של שקי עינים הידועים כסגולה לקבלת התפילה וקירוב הגאולה כמתנת המקובלים הקדמונים. וכן קונטרס בענין השק הכולל תיקונים נפלאים.

להזמנות באיזור י-ם: 050-4134561
להזמנות בשאר סוגלת 02-5868041

ארגון "דרך צדיקים" רח"ב בית ישראל 40 ירושלים

נסיעות לציונם של הבעש"ט הקדוש ולציונו של הרה"ק מברסלב זי"ע בכל עת

~ החברה הוותיקה ביותר ~

לפרטים: 02-5400100

אבד חסיד מן הארץ! - הרה"צ מארי עובדיה זכריה זצ"ל ממושב אחיעזר.

קומי רני בלילה ר' עובדיה זכריה זצ"ל נמנה על אחד הצדיקים ועובדי ה' המופלאים אשר חי בדורנו. כל שמחתו וחיותו בזה העולם במשך קרוב לתשעים שנה. היה אך ורק עבודת הבורא ועסק התורה, הוא הלך עם הספר אבל עם הספר ישן עם הספר. גם בשנתו עת היה נדרם עם ספרו, בהגיע זמן חצות לילה היה מתגבר כארי לעבודת בוראו ומתיישב בפתח ביתו לאמירת תיקון חצות בביתו, עד כי היה נראה כי שקוע בצרה גדולה מאד...

מארי עובדיה זכריה זצ"ל

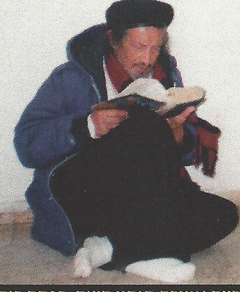
איני מסכים שיעובני ולו ליום אחד רב מושב אחיעזר הגה"צ ז"ל שלום זכריה זצ"ל היה לומד עימו בחברותא בתורת הנסתר ואהבו זה לזה בלב ונפש. רב המושב לא היה מתחיל את התפילה עד שמארי עובדיה היה מגיע. וכאשר היה נשאל מדוע? היה הרב משיב, וכי יכולים הינכם לתאר את הצער שיהיה לו לרבי עובדיה אם ידע כי הפסיד קדיש אחד. והפלא היה כי בעת אשר הוצרך מארי עובדיה להשיא את אחד מילדיו. והחוננה הייתה אמורה להתקיים בחו"ל סידרו לו כרטיסים לנסיעה, אולם לפני הנסיעה סיפר זאת לרב המושב, והלה לא הסכים בשום אופן כי יעזבו ולו ליום אחד. המארי אשר היה מבוטל לרב הודיע מיד לזוגתו הצדקנית תחי' כי הנסיעה מבוטלת. ורק לאחר שזוגתו התחננה בפני הרב כי ילכו רק לימים ספורים יחזרו הסכים מתוך צער...

בחו"ל. ניגש מיד לאחר התפילה בניג החמה לבית מסוים בו היה אמור להתאכסן, הוא ראה שם את בעל הבית ישן במיטתו, היה זה בשעה שבע וחצי בבוקר, המארי חשב כי אם בעל הבית ישן בשעה כזו מסתמא אינו חש בטוב... ומיד ניגש אליו בדאגה וטפח על שכמו: האם אינך מרגיש טוב?... הלה חיזק כי בסך הכל ישן הוא את שנתו... (וכעין המעשה עם הבעל הבאר מים חיים זיע"א בעת שראה יהודי ישן בשבת).

תלך ותפייס אותו... מידותיו היו מופלאות, ופיו היה קדוש וטהור, תדיר היה מזכיר את דברי התנא וטובות: "לא מצאת טוב לגוף אלא שתיקה" ופעם אחת בחג הסוכות עת אשר יתארח אצל בנו, נכנסו לאחר התלה תלכות בית מדרש מסוים בכדי לטעום דבר מה בשוכה. ומיד החל להקימם אחד האנשים במקום, הבן ניסה להצטרף כי דקה לפני כן ישבו כאן יהודים אחרים, אולם האב זירז את בנו: הבה נקום, וגם תלך ותפייס אותו שציערנו אותו... זה מיץ אבטיח... אכילה בקדושה!

אכילתו היתה בקדושה, ובכל עת אשר הכניס דבר מאכל לפיו היה עושה קודם הכנות ותפילות וגילוי דעת שכל מאכלו רק לקיום גופו לעבודתו ותיבתו, ולא לשם הנאה, ובערבי צומות היה אוכל לחם ומטבלו בעפר של גחלים... פעם אחת נכנס בנו ח"ו לביתו ומיד ביקשו אביו להצטרף עמו לאכול, המארח טבל לחמו במשנה אדום שהיה נראה רסק עגבניות, בנו מספר לנו כי אף הוא טבל לחם בריסק, אך לתדהמתו ראה כי זה מיץ אבטיח... מיד שאלתי את אבי: אבא, זה לא רסק עגבניות, זה מיץ אבטיח. אולם אבי השיבני בפשטות: מה זה משנה, העקר שיהיה כח לעבודת ה'...

תפתח את הפתק רק כשתגיע לביתך עוד מספר לנו בנו ה"ו: לאחר חתונתי עברו כמה שנים ועדיין לא נפקדנו, הינו בצער גדול מאד, ואבי זצ"ל היה מעתיר בעדנו. ובכל עת שהינו נפגשים היה אבי מצטער על כך, שבת אחת עת התארחנו בצל אבי, היה האבא שרוי בשמחה גדולה במשך כל השבת, ובמוצאי שבת מסר בידי פתק ואמר: אל תפתח את הפתק רק כשתגיע לביתך, מרוב התרגשות וסקרנות נסעתי ימי זוגתי במהירות עצומה, בכדי שאוכל לפתוח את הפתק, וכך היה כתוב בו: באתגרות את הפתק, וכה היה כתוב בסוד, ובקרוב תצטרך נא לשמור את הדבר בסוד, ובקרוב תצטרך להכין מוהל! למרות שעדיין חשבנו שלא נפקדנו, אך לשמחתנו לא היה גבול שכן ידענו שאם אבי זצ"ל כתב כך, כנראה יהיה בשורות טובות בקרוב, ויהיה לנו בן. והכן תוך ימים ספורים התברר לנו כי נושענו, ולאחר תשעה חודשים נולד לנו בן זכר...

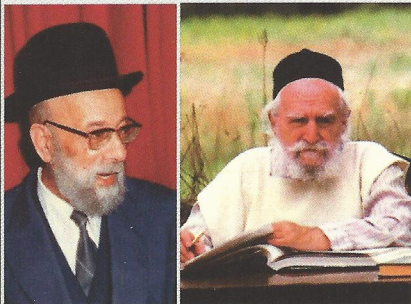

בעת אמירת תיקון חצות בפתח ביתו

עמד בחוץ עם ספרו באחד הימים עמד המורי מחוץ לביתו כשהסתר בידו, ונראה מצפה כי יבוא לקחתו, קרוביו התפלאו, אולם לא עברו דקות ספורות, והגיע רכב נוסעים שראו את המארי עומד בחוץ, הללו שאלוהו, לאן פניך מועדת? והוא משיב: צריכים לבוא לקחת אותי לברך חולה בבית חולים, הללו נדהמו ואמרו, מארי. אנו באנו לקחת אותך כעת לברך אשה מבני משפחתנו בבית חולים הנמצאת במצב קשה, וכיצד ידעת... והוא מיד עלה עמו, וקרא תהילים ליד החולה וברכה, ואכן התרפאה בדרך פלא, והיום היא בריאה ושלימה.

ממתין אני רק לך... לפני כשנה וחצי אמר לנוכדו הראשון: אני מחכה רק לך... ראה להודו להתחתן, (שכן רצה להיות קודם פטירתו בחתונת נכדו הראשון) ואכן שלושה ימים קודם פטירתו, נישא נכדו הראשון, ולאחר כשלושה ימים נפטר המארי זצ"ל. חבל חבל כי נסתלק מעמנו, ממרומים יאה מליץ יושר עבדו זוגתו הצדקת שתחי' ועבור כל בניו החשובים ירא' ה' וחושבי שמו, ועבור כלל ישראל, כי נזכה כולנו לעבוד את ה' בגאולה קרובה אמן.

הזהרו בגחלתן - מבחן היהודי הוא במידותיו בספר "זוטו של נהר" מסופר על שני רבנים גדולי תורה שהיו בטבריה, הגה"ק הרב זריאן הספרדי, והגה"ק הרב קלירס האשכנזי. שניהם התפרסמו מאוד בגדולתם, בצדקותם ובפרישותם. והנה, אירע פעם ששאלו להרב זריאן שאלה בענייני עירובין ופסק מה שפסק. כששמע הרב קלירס את פסקו של עמיתו הספרדי, הבחין שטעה בדבר הלכה ולא כיון לאמת. מה עשה? - הלך ופרסם פשוטו לין?!!... השליך כתבי פלסתר בראש כל חוצות?!! לא ולא. הוא בא לביתו של הרב זריאן, וביקש ללמוד יחד איתו את הסוגיא בעירובין. ישבו שני גדולי התורה ופלפלו בדברי הגמרא והפוסקים, עד שהרגיש הרב זריאן בטעותו, ושאל לרב קלירס מדוע לא פירסם ברבים שפסק ההלכה שלו אינו נכון, כדי שלא להכשיל את הרבים? את התשובה שהשיב הרב קלירס לעמיתו חובה עלינו לשנן לעצמנו, לבנינו ולבני בנינו. "חובת השמירה על כבוד תלמיד חכם היא מצווה מדאורייתא, ואילו כל מהותה של מצוות עירובין היא מדרבנן". כך התנהגו תמיד גדולי ישראל זה עם זה.

הגאון המופלא וסמל הנהגה מרן רבי יהודה צדקה זצ"ל
גאון הגאונים מרן רבי משה פיינשטיין זצ"ל

ומעשה שהיה בשכונת "בית ישראל" בירושלים, ביהודי אחד שהתגורר ליד בית הכנסת שבשכונה, והרפת שהחזיק בביתו גרמה לריחות רעים שהפריעו למתפללים בעומדם לפני בוראם. פנו אליו הגבאים בדרישה לעזוב את המקום. היהודי טען שהרפת היא מקור פרנסתו, ואין להם כל סמכות לדרוש ממנו דרישות שכאלו. עמדו שני הצדדים וניסו ללבן את הבעיה, התווכחו והתדיינו, עד שבאו לדין תורה לפני רב השכונה הגאון הקדוש מהרש"א פולנסקי זצ"ל מטפליק. המחזה שהתרחש בביתו של הרב היה מוזר ביותר. נכנסו הגבאים תחילה, והרה צעק עליהם בקול מר, איך זה העזתם להעלות על דעתכם לנטל את פרנסתו של היהודי הזה? יצאו הגבאים בבושת פנים, ונזלמים. מיד לאחר מכן נכנס היהודי. והנה גם עליו צועק הרב בשצף קצף, איך היקן מעי לחלל את קדושת המקום ולהפריע למתפללים... יצא גם הוא בבושת פנים ונפגש עם הגבאים בחוץ. עמדו שני הצדדים מבוששים בשל גערותיו של הרב, אך כאשר התברר לכל אחד שגם רעהו לא יצא נקי, החליטו לגשת אל הרב בצוותא ולשאול לפשר הפסק המוזר. ויאמר להם הרב: אני השבתי לכל אחד בדבר ה"תכלית" שלו, והורתי לו מה הוא צריך לעשות. לכם, הגבאים, אסור לנטל להפריע למתפללים... נמצאנו למדים, שיש גם מצב שכזה, שכל אחד צריך ומסוגל לקיים את תכליתו וייעודו, ואין כל סיבה שמילוי התפקיד שלו התנגש עם זולתו, ויפריע לו בקיום הליכותיו. (טובך יעונו)

הספר צדיקים נסתרים חלק א' וחלק ב' אשר נחטף והודפס שוב עומד לאזול. והזריז נשכר. ניתן להשיג בירושלים ולכל הארץ

02 - 5328911
בני ברק: 05276 53662

הזדמנות להזכרת שמות בתפילה ביום הילולת מרן החיד"א זיע"א על ציונו הקדוש

יהודי יקר! גליון זה יו"ל בעשרות אלפי עותקים ומופץ ברחבי ארה"ק, והחובות וההוצאות הרבות כבדים עלינו, (היות ואיננו נתמכים משום גוף או גביר וכד', רק מפרוטה לפרוטה מעמך בית ישראל השולחים בדואר בלבד ורק עלות המשלוחים עולה לנו אלפי ש"ח מלבד אלפים רבים של הוצאות ההדפסה וכד') כל השולח סך 100 ש"ח יוכל לצרף חמשה שמות לתפילה, ואנו נזכרים לברכה ביום הילולת מרן קודש הקדושים רבנו החיד"א זיע"א ביום פקודתו (י"א אדר) על ציונו הקדוש. התכתובת: ת.ד. 57194 ירושלים

חבל על דאבדין! עם סגירת הגליון נודע בצער וכאב רב על פטירתו של האי גאון וצדיק ענוותן ושפל ברוך הרב הדומה למלאך ה' צבקות אשר סבל ייסורים קשים, רבי ישי שרעבי זצ"ל מחכמי העיר החבונות, מאמר אדוניו יבא א"ה בגליון הבא.